

אני שותה לחיי חבריי, שנבחרו מחדש!

ומה עם אלה שלא נבחרו מחדש?

זה טוב, זה בסך-הכל כוס תה!

ראש-הממשלה יצחק שמיר במרכז חרות

הסירה הקטנה, נפל למים יחד עם פיקרש. מצלמותיו היקרות של סגל התחילו לשקוע, כמו שעונו היקר. אך את המצלמות, שנרטבו כהוגן, הוא הצליח להציל. השעון צלל.

● ערב כינוס מרכז המיפי לגה הליברלית בא ח"כ יצחק ברמן לפני שתי-חירות, שנערכה בלישכתו של ראש עיריית תל-אביב שלמה להט. בכניסה הוא פגש בדובר העירייה, רוני רימון, ובעורו שואל אותו היכן נערכת הפגישה, פנה לכיוון ההפוך. אמר לו רימון: "אתה הולך בכיוון הלא נכון." ענה ברמן: "זו לא הפעם הראשונה שאני עושה זאת."

כסוקי השבוע

● **הכתב הפוליטי של הטלוויזיה, ישראל סגל,** אחרי תבוסת השר מרדכי ציפורי בכחירות במרכז חרות: "מעולם לא שילם שרתיקשורת מחיר יקר כל-כך עבור שיחת טלפון אחת."

● **ח"כ לע"מ, אהוד (אודי) אולמרט:** אני מניח שארצה להיות שר, אבל אינני יכול לומר שזו אמביציה שבר ערת בעצמותי."

● **ח"כ הליברלים, יהוי'ה פרה,** על דרישת חרות לפירוק הליכוד: "התנגדותם רוד" מה למי ששוחט תרנגולת המי טילה ביצי זהב."

● **עוזר וייצמן,** על ההצעה שהליברלים יצטרפו אליו: "המיפלגה שלי איננה מיפלגת פליטים."

● **הד"ר יוחנן בדר,** על הנ"ל: "הוא נחמד, טייס, שיטחי, אין לו מה לחפש בחרות. הוא היה הורס את המיפלגה."

● הנ"ל, על הליכוד: "שבע שנים הם היו בממשלה. בשלטון אף לא יום אחד. הם עדיין חיים במחתרת."

● **הרבנית מרים לוויני-גר:** "הערבים נעים בחופשיות והיהודים חיים באימה."

● **יהושע סובול ויעקב לזר,** בחותם: "תפילת המחתרת: אל מלא רחמים השוכן במר עומים."

● **אברהם (אברום) בורג:** "הבוסר המחליא של פירות המחתרת טוב וטעים לחיים של רבים."

● **יהודה רורוי,** ראש מחלקת ההסברה של תנועת צומת בתרד"ל לפעילים: "לא צריך להתבייש וליצור הקבלות בין שיטות המאבק של הקומיניזם ובארצות אחרות, לבין השיטות המנוהלות עכשיו על-ידי כל האירגונים המפורקים כשלוש עכשיו. לא לאות או יש גבול."

● **הסופר והעיתונאי עמוס קינן:** "דרכה של ישראל מובילה לפאשיזם וכבוא היום נשכ כולנו במחנות-הסגר."

● **הרב שך** על ח"כ אגודת ישראל, שלמה לורנץ: "המאור הגדול."

● **פנתר שחור, מוני יקים:** "אנחנו צריכים לקבל פיצויים כמו היהודים שסבלו מגרמניה, על הניצול הכלכלי שניצלו אותנו האשכנזים כל השנים."

● **ח"כ שינוי, אמנון ריי בינשטיין:** "הקואליציה היא לא מקור לקור, אלא מכיס לכיס."

● **אלי מסר** הוא מנכ"ל נתיבי-אוויר אוסטרליים בישראל, ושמו שימש אילוסטרציה למתנה שקיבל מהחברה על השגי הסניף הישראלי. מכיוון ששמו בגרמנית הוא סכין, קיבל מסר סכין ענק, אות-הזקרה שעליו נרשמו הישגי המישרד בארץ.

● במסיבה לכבוד יום הולדתה ה-27 של השחקנית-זמרת **רחלי חיים,** נראה הגיטריסט **חיים רומנו** כשהוא לבוש במעיל-עור מהמם. רומנו היה אמור לצאת באותו הבוקר להופיע עות באירופה ביחד עם הזמר **אריק סיני.** בעליה למטוס, התברר לרומנו שיש נגרו צו עיכוב יציאה מהארץ. רומנו עוד הספיק לרכוש מוצרים בחנויות ללא מכס וחזר לתל-אביב.

● במסיבה שנערכה במועדון תל-אביב שלנו נזכר הפסנתרן, מלחין ומעבד **רוני וייס** באחת הפארודיות שהכינו הוא ולהקת איולירבנד לשידורי הטל-וויזיה ביוסי-העצמאות. הקטע ססק בתוכנית-חסות לתוכנית-טבע על מקקים. יושבדראש אמי - אגוד אמני ישראל **מוסקו אלקלעי,** טילפן לאחד מחברי הלהקה, **מוטי ריכנה,** והשאיר הודעה במזכירה האוטו-מטית: "אני רק רוצה שתדעו, אחרי ששמעתי שאתם עושים תוכניות-חסות, שעבור תוכניות חסות מקבלים כפיליים מאשר עבור חלטורה."

● השחקן היהודי-אמריקאי **אלויז גולד,** תרם באחרונה את קולו לפסיקול סרטי-עודה על מכון וייצמן, במלאות למכון יובל 50. הבמאי **אילן אלדר,** שביים את הסרט, הצליח לגייס את גולד כקריין. באונוי אלדר הספיק הכוכב האמריקאי להשמיע ישראלים אחרים שאיתם היה בקישורי עבודה באחרונה, והיתה לו ביקורת חריפה על רמתם המיקצועית ואיכות עבודתם.

● **נחירו של נתן וולוך,** סגן ראש עיריית תל-אביב והממונה על אגף תרבות-נוער וספורט, התקיימה ישיבה בנושא חגיגות תל-אביב. איש גליציה"ל **מזלי שפירא** תיאר עד כמה הוא אוהב את תל-אביב. "בלי העשן של רידנינג אני לא יכול לחיות." העיר וולוך: "לא רואים את זה על השיער שלך." בשפ"י רא לא רבך הפיח השחור של תחנת-הכוח, ושערו כהיר ביותר.

● בקרקעית הכנרת מצוי עתה שעון-זהב יקר-ערך, השייך לעיתונאי מעריב בצפון **שעיה סגל.** השעון הגיע לקרקעית בדרך מאוד לא-צפויה. בעלי חוף גולן, שבמזרח הכנרת, ערכו מסיבת-עיתונאים בחוף, לרגל הפתיחה הקרובה של המקום. העיתונאים התכבדו בהתנסות בשעשועי-המים שיונהגו בחוף החדש. בין השאר הם הסיעו לטיול קאייקים. מהחוף ועד לגשר אריק הם נגררו על-ידי סירת מנוע, כשהקאייקים קשר רימ זה לזה, ומגשר אריק הם היו אמורים לחתור בעצמם. באחד הקאייקים ישבו העיתונאים **חיים פיקרש** מהצופה וסגל. בדרכם לגשר הופיעה מולם סירת-מנוע, שגררה אחריה גולש, אשר ריחף בעזרת מצנח. סגל, שהוא גם צלם, מיהר להנציח במצלמתו את האירוע, אך מכיוון שהסתובב במקומו במהירות, הוא גרם להפיכתה של